

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 74. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529614032160/facsimile.pdf> (tilgået 24. oktober 2021)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Børn.« — Leontine saae paa ham med et bedende Blik, da Alexandra udtalte disse Ord. — »Min kiære Datter!« svarode Starosten, og trykkede venlig Alexandras Haand, »denne Begiering kan jeg virkelig ikke opfylde; den Skik at sige Du til hinanden, styrker sielden Venskabet, men den tilintetgjør ofte Høfligheden; hvad mig angaaer, da ønskede jeg, at der ikke fandtes noget Du i Sproget, og at baade Sødskende og Ægtefæller sagde De til hverandre; og det er netop en af de Egenskaber, jeg skatter høiest hos vor Emilie, at der, saavidt jeg veed, ikke gives et eneste Menneske, til hvem hun siger Du.«

Alexandra taug nu stille, og paa Leontines Læber var der et Udtryk af Spot, der blandede sig med Vrede, men Starosten syntes ikke at bemærke det, og kort efter tog han Afsked fra Alexandra, og vendte tilbage til sit Værelse.

»Jeg har sielden seet min Fader saa munter og forrekkende, som i Aften,« sagde Adalbert. — »Ja, han kan forstille sig,« svarede Czernim, »han kan tale med Munterhed om de ligegyldigste Ting, selv naar de mørkeste Tordenskyer trække op over hans Hoved; imidlertid vedder jeg dog paa, at der i Aften var en hemmelig Angst i hans Siæl.« — »Hvorover?« — »Ikke den Blomst, der blomstrede i Fior, kaster en mattere Glands, end en Hofmand, naar Naadens Sol truer med at dale.« — »Har han da Noget at befrygte?« — »Troer du, din Fader reiser til Warschau uden Grund?« — »Hvorfor reiser han da?« — »Ja, derom vil jeg nu ikke tale, men da du dog engang skal være Statsmand, saa vil jeg give dig en Levegesel for Fremtiden.« — »Nu da?« — »Den, hvis Navn eller Titel er større, end han selv, den, der lever af en Tidendeskrivers Roes, eller af de Mægtiges Bifald, hans Kinder ville vorde blege, inden Enden kommer.«